

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropol
 Aureliu Șaguna
 APARE SĂPTĂMÂNAL

Gratuit
 Kirche
 Sibiu
 Löbl. Landeskonsistorium der evang.
 A. B. in Siebenbürgen

Abonamentul:
 Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni
 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. —
 Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe
 se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu,
 strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se
 refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază

Prețul inserțiilor
 un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică
 de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiile
 se adresează **Administrației** ziarului Telegraful
 Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Spațiul vital și spiritual românesc

Un popor viguros, în plină ascensiune vitală, trebuie să se extindă în spațiu, corăspunzător cu creșterea și cu trebuințele sale de viață. Pentru el este absolut necesară expansiunea, fie că vorbește despre ea ca despre un ideal proiectat în viitor, fie că o practică în mod natural. Reținerea dela expansiunea în spațiu are urmări nenorocite atât pentru psihologia cât și pentru viața economică a unui popor. Iar când această reținere este formulată față de un ideal național conștient, rezultatul este o gravă slăbire a puterii de avânt și de îndrăzneală a unui neam, o paralizare prin hipnotismul unei idei negative.

Neamul nostru a practicat în mod natural expansiunea îndrăzneată ca nici un alt neam înconjurător. Ceea ce au fost în Apus popoarele exploratoare de Oceane, a fost în Răsărit poporul nostru străbătător și colonizator de ținuturi depărtate de vatra lui originară. Fără să aibă deasupra sa mâna protectoare a unui Stat național puternic, el s'a avântat fără teamă, în dorul lui de a-și lărgi posibilitățile de traiu, până în Crimeia și Caucaz, până la Kiev și în Moravia, până în Croația și Istria, ca să nu mai vorbim de ramura Românilor macedoneni care umple toată peninsula balcanică.

Cât de mult a tânjit neamul nostru după războiul de întregire, când fie din cauza unor dificultăți naturale, fie sub sugestia nefastă a unui fals ideal de restrângere în granițele precise ale Țării, n'a mai practicat această expansiune, ne arată în mic Mărginimea Sibiului, care din situația înfloritoare în care se afla înainte de 1914 când își purta turmele până în Crimeia, a căzut într-o stare sărăcăcioasă din care nu știe cum să mai iasă. Iar în mare ne-o arată întreg neamul cu marile dificultăți economice și frământări sociale în cari s'a sbătut după realizarea idealului de întregire. Vor fi fost și alte cauze ale acestor turburări neîntrerupte, dar una din cele mai principale cred că a fost lipsa de spațiu vital pentru un popor în rapidă creștere, obișnuit să se răspândească neconținut peste cercul ocupat masiv de el. Cine n'a fost isbit de fenomenul general că de unde înainte de 1914 hotarul satelor era suficient pentru populația lor, după război s'a fărâmițat până la imposibil, din care pricină trebuiau să evadeze spre oraș tot mai mulți tineri, îngroșând rândurile unui proletariat muncitoresc și intelectual care nu-și găsea nici la oraș o pâine îndestulitoare. Înainte tot acest surplus se strecura spre Dobrogea, spre Transnistria, spre Timoc, punând pecetea românească pe ele, pregătindu-le pentru a fi încorporate suveranității românești.

Avem prea puțin spațiu pentru ritmul în care se înmulțește neamul

nostru și care ar fi și mai rapid dacă n'a fi atât de strâmtorat. Să privim pe hartă. Proportional cu numărul de locuitori țara noastră este din cele mai mici.

Dacă vrem ca să trăim ca neam, dacă vrem să scăpăm în viitor de dificultăți sociale tot mai mari, Statul nostru trebuie să se gândească să creeze pe seama neamului posibilități de expansiune. Dar înainte de orice expansiune în afară trebuie să dislocăm minoritățile din cuprinsul hotarelor actuale, iar aceasta nu se poate face fără o luminată și energică politică de stat date fiind fortificațiile spirituale și politice cu cari s'au încins aceste populații. În al doilea rând trebuie să redobândim tot pământul românesc de care am fost păgubiți.

Pe urmă trebuie să ne gândim și mai departe. Dar pe lângă expansiunea teritorială, noi avem și obligația unei expansiuni spirituale.

Răsăritul slav ne este dat de Dumnezeu ca o misiune sub raportul spiritual. Noi suntem dintre popoarele de ordine și de credință luminată cel mai învecinat cu masele tulburi ale Rusiei. Creștinismul lor, atâta cât l-au avut, dela noi l-au avut, și prin noi s'a alimentat, chiar dacă istoria nu o spune limpede. Nu câțiva mitropoliți greci au fost în stare să încreștineze un popor atât de mare și să-l mențină în ortodoxie în apropierea Poloniei catolice, ci vecinătatea poporului român. Se știe că cel mai înfloritor și mai vechiu creștinism rusesc a fost în jurul Kievului și la Cherson. Dar acestea sunt tocmai ținuturile străbătute și alimentate neîncetat de sângele și de gândul românesc. Tradiția spune că Apostolul Andrei care a fost în Dobrogea a umblat și pe la Kiev, ceea ce nu însemnează altceva decât că în conștiința poporului român și rus creștinismul rusesc derivă din ținuturile românești.

Hoardele tătărăști cari au strâmtorat sute de ani creștinismul rusesc, prin voievozii Moldovei au fost măcinat și înfrânte. Iar boierii Moldovei se scurgeau neîncetat în Ucraina ce aparținea pe vremuri Poloniei. Unul din acești boieri emigranți, fiul de Domn, Petru Movilă, a jucat rolul de căpetenie și întru salvarea ortodoxiei rusești când era amenințată de catolicism în veacul al 17-lea și tot el a aprins lumina cărțurării în acea biserică prin înființarea școlilor dela Kiev. Iar activitatea epocală a lui Paisie Velicicovschi, dela care pornește curentul de teologie mistică ce se prelungeste până azi prin gânditorii ruși din Diaspora, n'ar fi putut să se producă dacă Paisie n'ar fi trăit timp îndelungat în mănăstirile Moldovei înconjurat de fervoarea pură a credinței călugărilor români.

Suntem așezați aci la marginile întunecimilor slave și a furtunilor asiatice pentru a le lumina și domoli cu razele de gând și de credință ce țâșnesc din sufletul nostru românesc. Ca păstorii și ca boierii de demult trebuie să pornim — nu numai în scurte călătorii, ci și cu gând de statornicie — preoți și mireni în spațiile rusești, în mijlocul unui popor din nou descresținat pentru a-i duce lumina lui Hristos și pentru a o sădi adânc în inima lui.

E un destin al nostru acesta. Aproape fără să vrem el își manifestă prin noi voința. Iată, dintre toate armatele cari luptă împotriva bolșevismului singura armata română fiind ortodoxă reaprinde pe unde trece credința pravoslavnică a Rusiei. Singură armata noastră e întovărășită de preoți ortodocși, cari săvârșesc slujbe în fața poporului ce plânge cu hohote, botează pe cei tineri, soldații români împlinind rolul de nași, și predică pe Hristos.

Înainte noastră, în timpul nostru preoțimea română și soldații ro-

mâni, împlinesc din nou ceea ce prin porunca destinului care ne-a așezat în aceste locuri au împlinit strămoșii noștri.

Dar în direcția aceasta, azi trebuie lucrat cu mai multă sârguință și cu mai mult sistem. Căci ravagiile lui Antihrist și ale Asiei sunt grozave.

Ca odinioară Constantin Brâncoveanu avem misiunea să punem stăpânire spirituală pe toată Rusia, tipărindu-i cărți de slujbă și de rugăciuni, trimițându-i misionari bine pregătiți.

E mare Rusia, dar creierul e mic și totuși patronează și diriguște trupul. Să ne-o facem din nou fiică spirituală așa cum am mai avut-o. Ca în veci să poarte semnele renașterii spirituale românești.

Orice popor tinde spre infinit. Nu putem pretinde acum o expansiune politică fără margini. Dar oare există ideal mai mareț decât acela al unui imperialism spiritual?

D. STĂNILOAE

Nr. 11.016/1941

Notificare oficială

În Academia teologică «Andreiană» din Sibiu se primesc absolvenți de liceu cu bacalaureat și absolvenți cu diplomă de seminar teologic.

Cererile de primire pentru anul academic 1941/42 se vor adresa Consiliului Arhiepiscopesc până la 20 August 1941, însoțite de următoarele documente:

1. Extrasul de naștere dela oficiul stării civile;
2. Extras din matricola botezaților;
3. Diploma de bacalaureat sau de absolvire a seminarului teologic;
4. Certificat medical despre starea sănătății dela medicul de circumscripție;
5. Alte eventuale documente recomandatoare.
6. O dovadă dela autoritatea comunală sau polițienească, că a prestat muncă de folos obștesc în vara acestui an.

Toți studenții sunt obligați a locui în internatul Academiei.

Inscrierile la Academie se vor face în zilele de 15—18 Septembrie; în 19—20 Septembrie studenții se vor mărturisi și cumineca.

Paralel cu înscrierile se vor ține și examenele sesiunii de toamnă (corigență, anuale, fundamentale).

Deschiderea solemnă a anului academic se face Duminecă în 21 Septembrie, iar începerea cursurilor Luni în 22 Sept., ora 8 dimineața.

Studenții cari nu se vor prezenta la timp la înscriere, vor fi considerați retrași din Academie.

Înainte de înscriere, fiecare student va achita la oficiul de casă al Consiliului Arhiepiscopesc suma de Lei 6000 ca primă rată din taxa de întreținere în internat, plus Lei 200 didactru. Taxa de întreținere în Internatul Academiei e de Lei 18.000. Aceasta se va putea majora, în cursul anului școlar conform fluctuației prețurilor pentru alimente și a scumpetei. La rectorat studenții anului I vor achita, la înscriere, taxa de Lei 925, Lei 1508 pentru cărți didactice și Lei 4000 jumătate din costul reverenții, restul costului reverenții îl va plăti Consiliul Arhiepiscopesc; an II Lei 790 plus Lei 1512 pentru cărți didactice; an III Lei 790 plus Lei 513 pentru cărți didactice; an IV 790 Lei plus Lei 1251 pentru cărți didactice.

Inscrierea se face la rectoratul Academiei, după ce studenții vor dovedi cu chitanțe, că au achitat rata I din taxa de întreținere. Tot la înscriere studenții anului I sunt obligați să prezinte o declarație scrisă și de părinți ori tutori, la oficiul parohial, în care se obligă, că după absolvirea cursurilor teologice vor intra și vor servi cel puțin 5 ani în clerul arhiepiscopiei, — în caz contrar, vor restitui ajutoarele de cari vor fi beneficiat în Academie.

Cei primiți în Academia teologică (an I) de către Consiliul Arhi-

episcopesc, vor fi supuși înainte de înmatriculare, în ziua de 15 Sept. a. c. ora 9 dimineața, unei vizite medicale și unui examen de aptitudini muzicale, cu caracter eliminătoriu. Primirea definitivă în Academie este deci în funcție de rezultatul favorabil al acestei vizite și al acestui examen.

Fiecare student va aduce cu sine îmbrăcămintea necesară (*obligator reverendă*), precum și hainele de pat și anume: o plapomă, sau straiu, trei cearceafuri, și trei cearceafuri pentru plapomă eventual straiu, o perină cu trei fețe de perini, două cămăși de noapte, 4 ștergare, 4 servete, o saltea și o învelitoare de pat.

Părinții protopopi, preoții și profesorii de religie sunt invitați a sfătui pe tinerii buni, ieșiți din școlile secundare, ca să îmbrățișeze chemarea preoțească. Vor atrage în special atențiunea asupra faptului că tinerii merituosi vor beneficia de burse.

Preoția a fost slujba cea mai de cinste și mai iubită în trecutul neamului nostru, deschizând larg teren de muncă pentru binele poporului. Ea este și astăzi chemarea care dă cele mai înalte rosturi pentru viața unui om. Pentru omul de studiu, teologia deschide cele mai vaste și mai atrăgătoare perspective cu problemele ei vitale, cu realitățile cele mai esențiale, spre care se îndreaptă preocuparea omului. Pentru omul de acțiune, care vrea să joace rol important în direcționarea vieții neamului și a societății, preoția oferă marile ei posibilități și necesități misionare cu cuvântul și cu fapta.

Nu există azi nici o misiune mai nobilă căreia să-și închine omul viața, ca preoția și studiul teologic.

Sibiu, din ședința secției bisericesti dela 8 Iulie 1941.

Consiliul Arhiepiscopesc

Patriarhia României și împrumutul reîntregirii. Arhiepiscopia Bucureștilor și Patriarhia română subscrie — suma de nouă milioane lei; salariul pe una lună, în 10 rate. — Un apel al I. P. S. Patriarh Nicodim îndeamnă poporul dreptcredincios să urmeze pilda Bisericii și a clerului.

Cercul preoțesc IV Zam, din protopopiatul Dobra s'a întrunit la 6 August în parohia Almaș-Seliște, prezenți fiind: Pr. Adam Lăzărescu președintele cercului, Solomon Giurcoane, Octavian Stoian și Ioan Toconia.

Utrenia și sfânta liturghie au fost celebrate în sobor de preoții cercului. La priceasnă a predicat părintele adm. protopopesc A. Lăzărescu despre sărbătoarea zilei, scoțând în relief bucuria care au simțit-o ocenicii în momentul Schimbării la față a Domnului, vrând să rămână pură cu El, și explicând fericirea divină a credincioșilor cari în Dumineci și sărbători iau parte la sfintele slujbe și se împărtășesc cu Sf. trup și sânge al Mântuitorului. Predica a fost ascultată cu viu interes de credincioși.

După sfânta liturghie, în grădina bisericii a vorbit credincioșilor despre Sf. taină a Maslului Pr. Ioan Toconia, după care a urmat servirea Sf. Maslu.

Preotul Octavian Stoian, parohul locului, a pregătit credincioșii pentru primirea Sf. taine a mărturisirii și împărtășaniei, de care s'au aproplat cu evlavie peste 100 credincioși.

Duminecă, 10 August, s'a ținut Cerc pastoral în parohia Micănești, unde asemenea au fost de față toți preoții cercului.

S'a servit în sobor utrenia și sfânta liturghie, predicând la priceasnă C. Pr. A. Lăzărescu despre credință, și a arătat însemnătatea acestei virtuți, foloasele ce decurg dintr'înșă și cât de păgubitoare este necredința. La finea sfintei liturghii Pr. Octavian Stoian a predicat despre: „Puterea rugăciunii în vremi de restriște și războaie”. A urmat apoi parastas pentru eroii neamului, căzuți pe câmpul de luptă, în recucerirea Basarabiei și a Bucovinei, și Sf. Maslu pentru cei prezenți.

La ambele întruniri locașurile sfinte abia au cuprins jumătate din credincioșii parohiilor și cei veniți din comunele învecinate. Toate cuvântările au fost ascultate cu multă atențiune de credincioși plini de speranțe mai bune pentru viitor. — Pr. O. St.

Vizita I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae al Ardealului la spitalele de răniți din Brașov

În ziua de Luni, 18 I. c., I. P. S. Sa mitropolitul Nicolae a vizitat răniții internați în spitalele din Brașov.

Întâmpinat de dnii colonel Craiu, prefectul județului, Sever Pop ajutor de primar, Dr. Nic. Stinghe, adm. protopopesc și alți fruntași brașoveni, înaltul chierar a vizitat mai întâi spitalul „Gh. Mărzescu”, unde sunt îngrijiți ostașii noștri cei mai greu răniți. Aici a fost condus de dnii doctori Câmpănu și Opreșcu.

La intrare în fiecare sală, I. P. S. Sa mitropolit a spus:

Am venit să vă aduc recunoștința și mulțumirile Bisericii noastre ardelenice pentru jertfa adusă patriei prin eliberarea fraților noștri din Bucovina și Basarabia. Dumnezeu să vă răsplătească cu daruri bogate și să vă ajute să vă faceți deplin sănătoși, pentru a duce cu acelaș avânt și aceeași abnegație la bun sfârșit lupta începută pentru desrobirea tuturor fraților din toate provinciile.

Apoi, la căpătuial bolnavilor a stat de vorbă cu fiecare, interesându-se de rănile lor și de viața fiecăruia în parte. Celor căsătoriți li-a împărțit cruciulițe, cu chipul Mântuitorului, pentru copiii și soțiile lor, ca Cel răstignit să-i păzească, în bunăta-tea Lui, de toate nevoile și urgiile vremii. Tuturor răniților li-a dat cărți de rugăciuni și alte cărți religioase, pe lângă cuvinte de îmbărbătare.

Interesându-se de îngrijirea duhovnicească a răniților din partea preoților brașoveni, înaltul prelat a rămas deplin satisfăcut, găsind la căpătuial bolnavilor câte un exemplar N. Testament.

În saloanele răniților, dnii doctori au dat lămuriri necesare I. P. S. Sale, care le-a mulțumit pentru felul cu înțeleg să poarte grija de răniții noștri, cărora pe lângă îngrijirea trupească li se acordă în aceeaș măsură și asistență sufletească, și astfel vindecarea unui rănit este mult mai

sigură, — cum bine a observat dl docent Dr. Liviu Câmpănu.

I. P. S. Sa a plecat apoi la celelalte spitale brașovene: La spitalul Z. I, 161 dela Liceul industrial de fete, și la spitalul oftalmologic de stat.

Și aici s'au împărțit bolnavilor cruciulițe și cărți de rugăciuni, primite cu multă bucurie de răniți.

La plecare din fiecare salon I. P. S. Sa li-a adresat cuvinte de părintească du-loșie și li-a împărțit arhieresti binecuvântări.

Unul dintre răniți, un basarabean, în-trebat despre suferințele îndurate în anul robiei, a povestit cu glas domol durerile simțite sub bolșevici când trebuiau să meargă la muncă în colhozuri până și în ziua de Paști, — și de altă parte bucuria nețărmată, când ostașii români i-au des-robotit de război.

În drumul spre Brașov I. P. S. Sa s'a oprit la lagărul de prizonieri ruși dela Vlădeni, stând de vorbă cu un grup dintre ei. Luând contact cu dl colonel Căndea, comandantul lagărului de prizonieri, I. P. S. Sa s'a interesat de îngrijirea duhovnicească a prizonierilor și de reeducarea sufletească a lor în duhul credinței ortodoxe. Fiind ora târzie I. P. S. Sa a promis că va reveni cât de curând cu un preot, care știe limba rusă, pentru a putea face catehiza-ția și reîncreștinarea lor, lecuindu-i de boala lor sufletească — bolșevismul.

Protopop nou

În ziua de Duminecă 17 August 1941, preotul Dumitru Ciuchendea, din Polana-Sibiului, a fost hirotesit întru protopresbiter și introdus în postul de protopop-paroh al Mercurei.

Hirotesirea a făcut-o prin delegație P. Sf. Veniamin al Caransebeșului, în biserica din din Mercurea la sfânta liturghie cu un sobor de 12 preoți din Sibiu și din protopopiatul Mercurea.

La sfârșitul sfintei liturghii P. S. Sa, în cadrul unei cuvântări plină de sfaturi, l-a introdus în postul de protopop-paroh al Mercurei, la care a răspuns noul protopop.

Îl dorim protopopul celui nou spor în postul de răspundere ce i s'a încredințat.

* FOIȘOARA *

„Credința religioasă, ca factor de disciplină și solidaritate națională”

(3) de Sofia St. Metes

Creștinismul este fără îndoială, cea mai desăvârșită lege etică din toată dezvoltarea omenirii, și el va rămânea desigur până la sfârșitul veacurilor cea mai trainică temelie pentru binele și progresul, atât individual cât și colectiv.

Neamul românesc, așezat de Dumnezeu la răscrucea tuturor încercărilor istorice, și-a creat prin credința religioasă o structură spirituală proprie, de evlavie și bună-tate, păstrată cu sfântă grijă prin datinele ce erau aproape todeauna legate de aceleași motive religioase. Totul ce era în afară de Dumnezeu, îl lăsa indiferent. Și, când sfera de orientare a atâtor popoare, mai mici sau mai mari, era brăzdată de fulgerile unor ideologii extremiste revoluționare, viața neamului nostru, și înțelegem cu deosebire pătura fărănească ce formează covârșitoarea majoritate, străbătută de credința în Dumnezeu, supremul și statornicul său refugiu, s'a îndrumat din generație în generație după acelaș calendar și după aceleași misterioase stele de pe cer, rămânând astfel refractară tuturor influențelor de dezagregare și pă-strându-și neatinsă unitatea de gândire și simțire românească. Și, tot la adăpostul mistice religioase, fărănul nostru și-a orânduit organic viața sa materială, care n'are nimic comun cu materialismul socialist.

Vremile de mari prefaceri ce le trăim astăzi cu concepțiile lor materialiste, cari au silit istoria să înscrie iarăși capitole sângeroase în viața popoarelor, — prezintă pentru neamul românesc o stare de lucruri unică, în toată dezvoltarea lui istorică, ce-i impune desigur noi și tot mai mari și mai grele îndatoriri de a-și organiza cât mai temeinic potențialul de energie, de rezistență și de afirmare națională.

În asemenea dramatice și hotăritoare împrejurări, la noi, Biserica, marele factor de echilibru și tărie sufle-

tească, nu mai poate rămânea pe plan secundar, o simplă formalitate oficială, rituală și decorativă. Ci, ea trebuie să fie integrată în vechea ei însemnătate, devenind ca înainte, promotoarea valorilor morale și punctul de razim și orientare al păturei conducătoare. Și, ea să fie iarăși marele îndreptar al vieții noastre sociale, întărind, avântul slăbit al sufletelor.

Dar, pentru ași putea îndeplini acest mare apostolat, Biserica trebuie să se îngrijească, ca slujitorii ei, — selecționați numai după criterii de vocațiune și înzestrați cu cât mai temeinică pregătire misionară, — să poată fi în stare să înalțe din nou, credința religioasă la rangul de ideal etic, în toată viața noastră familiară socială și de stat. Prin puterea acestui misionarism evanghelic activ, să se răscolească conștiințele, și prin lumina și căldura lui să se disolve și să dispară toate diferențierile dintre frați și toate ideile destructive ce pot să stânjenească și să împiedece progresul și mai ales strângerea rândurilor într'o impunătoare entitate morală de disciplină și solidaritate națională. Credem cu tărie, că, dacă acest misionarism va fi prezent la datorie și de veghe la căpătuial tuturor durerilor, împărțășind Cuvântul Evangheliei în adevărata și dumnezeiasca sa lumină, se vor izgoni și vor dispărea din templul vieții noastre publice cărdul de profeți mincinoși și profitori, cari îndrănesc sub flamura creștinismului pe care-l profanează, să propovăduiască ura între frați, acest ferment al dezagregării naționale, ce a provocat cumplitul cutremur moral, și acea teribilă prăvălire de evenimente sângeroase din trecutul apropiat.

Cu cât credința religioasă a unui popor este mai adâncă și mai curată, cu atât este mai solidă viața publică și de stat. Căci din credința religioasă isvorăscvingerile de drepturi și datorii pe care se întemeiază soliditatea vieții sociale de stat. Și, prin ea se asigură acea supunere benevolă a cetățenilor față de principiul de ordine și de autoritate, de care sunt toți animați, având aceleași năzuinți, și fiind subordonați acelorași legi morale în fața cărora toți sunt egali.

Viața unui om cât și a unei națiuni, nu se poate desvolta de calitate superioară, nici pe teren cultural, nici pe teren politic, dacă ea nu este îndrumată de idealul

moral al Creștinismului, care înobilează până și forma exterioară a gândirii.

Pentruca Biserica să-și poată lărgi binefăcătoria sa rază de influență în viața noastră de regenerare, și, în ceasurile dureroase de astăzi, de refacere a trupului țării frânt, îndrăsnim a crede și a afirma, că, statul este cel dintâi dator să-i înlesnească posibilitățile unui asemenea misionarism, punându-i la dispoziție și fondurile necesare.

S'ar părea ciudat că amintim și de fonduri, atunci când e vorba de un apostolat spiritual, religios. Și, totuși, „mila creștină” desprinsă din porunca Sf. Evangheliei nu s'a cerut vreodată a fi practică pe-o scară mai întinsă decât astăzi, când mulțimea se află în luptă grea cu multele nevoi ale tratului zilnic.

Deci, problemele sociale, la rezolvirea cărora Biserica, pentru a-și exercita binefăcătoria sa înrăurire trebuie să ia parte activă, nu se pot deslega în chip fericit, fără ca „mila creștină” să desfășoare maximul de înfăptuiri. Aceasta, pentru a se putea înlătura și paraliza propaganda subversivă, ce exploatează greutățile materiale, găsind mai ales acolo, cel mai prielnic teren pentru sămânța dezagregării.

Din nenorocire însă, Biserica ce era înainte în Principatele Române, și în împrejurări desigur deosebite celor din Transilvania, primul factor pe terenul asistenței sociale, după secularizarea averilor și trecerea asistenței sociale aproape în întregime în grija statului, și-a văzut posibilitățile de ajutorare scăzute foarte mult, din care cauză a rezultat o slăbire a influenței sale, deci pierderea protecției și inițiativei în organizarea vieții sociale pe temeiurile înaltei spiritualități creștine, — spre dauna, mai ales a superioarelor interese de stat.

Principiul de ordine și disciplină într'un stat, tulburat neconținut de ațâțarea diverselor propagande dușmănoase, Biserica, cu înalta ei autoritate îl poate apăra mai bine decât oricare alt așezământ de caracter laic.

Pentru aceasta, repetăm, statul ar trebui să-i creeze posibilități largi și de ordin material, ca să nu fie constrânsă a rămânea o simplă casă de rugăciuni, în aceste timpuri de adâncă frământare și sbucium. Prin puterea Cuvântului lui Dumnezeu, însoțit și de revărsarea „milei

O ședință plenară memorabilă

Vineri, 22 August, Consiliul Arhiepiscopesc al Arhiepiscopiei noastre s'a întrunit într-o ședință plenară sub președinția I. P. S. Mitropolit Nicolae. Ședința aceasta s'a deosebit de cele obișnuite întrucât în cadrul ei s'a făcut des-părțirea P. S. Episcop Veniamin de locul în care a servit până acum cu devotament exemplar. I. P. S. Mitropolit Nicolae a mulțumit P. S. Veniamin pentru serviciile aduse Arhiepiscopiei noastre timp de 20 de ani în calitate de consilier și secretar arhiepiscopesc și i-a urât mult spor duhovnicesc în păstoria ce-o începe la Caransebeș. Vădit emoționat P. S. Veniamin și-a exprimat profunda recunoștință I. P. S. Mitropolitului Nicolae pentru încrederea cu care l-a cinstit până acum în postul ce l-a ocupat și pentru toate îndrumările și sfaturile cu cari i-a îmbogățit experiența. Mulțumește și foștilor colegi de slujbă pentru armonia cu care au colaborat împreună. Promite că la postul de conducere a Eparhiei Caransebeșului va ține seama de toate directivele și de duhul în care se lucrează la Sibiu sub luminata arhipăstorire a I. P. S. Sale.

In aceeaș ședință s'a făcut cunoscută numirea I. P. C. Sale Arhimandrit Teodor Scorobeț în postul de vicar al Arhiepiscopiei.

Noul vicar a rostit o scurtă cuvântare mulțumind I. P. S. Mitropolit Nicolae pentru încrederea ce i-o arată alegându-și-l de suprem colaborator și sfetnic între slujbașii Arhiepiscopiei și promite că-și va da toate silințele să corăspundă acestei încrederi.

Intâmpinăm cu bucurie numirea I. P. C. S. Arhim. Teodor Scorobeț în postul de vicar, căci cunoaștem munca devotată și luminată pe care a închinat-o 20 de ani fără preget Arhiepiscopiei noastre, împlinind misiuni importante, cu cuvântul, cu scrisul, cu îndrumarea, lărgind totdeauna zarea spirituală a preocupărilor preoțești. Îndrăgostit de cărți și de probleme, I. P. C. S. a știut totdeauna să facă și din cel mai simplu

act de birou prilej de înălțare la vederea unor perspective spirituale.

A fost un consilier arhiepiscopesc pe măsura criteriilor înalte aduse de I. P. S. Mitropolit Nicolae, la înălțimea epocii pe care a inaugurat o Arhipăstoria noastră.

Consacrarea de acum este cum nu se poate mai nimerită și suntem siguri că ea va servi I. P. C. Arhim. Scorobeț ca impuls pentru o nouă etapă de activitate rodnică, de risipire generoasă de gând, de suflet, de devotament în slujba țințelor de înduhovnicire a preoțimii noastre.

Inscăunare de episcop. Duminecă, în 24 August 1941, se va săvârși instalarea, în scaunul episcopesc al Caransebeșului, a P. S. Sale Veniamin, în cadrul sfintei Liturghii în biserică catedrală din Caransebeș. Actul înscăunării, la sfârșitul sfintei Liturghii, va fi îndeplinit de I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului. Caransebeșenii au făcut toate pregătirile, ca programul festivităților, din acest prilej, să fie dintre cele mai reușite.

I. P. S. Mitropolitul Nicolae a vizitat răniții din București

Miercuri, 13 I. c. I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae, aflându-se în București, a vizitat spitalul cu răniți al Societății Ortodoxe Naționale a Femeilor Române din strada Principatele Unite. I. P. S. Sa a rămas plăcut impresionat și pe deplin mulțumit de felul cum sunt îngrijiți iubiții noștri ostași răniți.

Doamna Alexandrina Cantacuzino, înconjurată de o selectă echipă de colaboratoare harnice și devotate, pune în lucrare toată dragostea, pricepera și devotamentul de mamă la conducerea spitalului. Răniții sunt bine tratați și deosebit de atent îngrijiți. Atmosfera casei în care se desfășoară opera de alinare a suferințelor ostașilor noștri, este creștinească și românească. Răniții primesc numeroase vizite din oraș cu daruri bogate.

I. P. S. Sa a dus vitejilor ostași răniți, pe lângă cuvântul Său cald de îmbărbătare, câteva sute de cărți de rugăciuni și le a împărțășit arhierestii binecuvântări.

La muncă școlară

Noul an de școală, 1941—1942, se pregătește să-și deschidă porțile.

E timpul potrivit, prin urmare, să ne gândim, că astăzi, poate mai mult de cât ori când, avem să dăm copiilor noștri o creștere profund creștină, și să sădăm, cât mai neîntârziat, credința, cucernicia, dragostea către Dumnezeu Tatăl, precum și iubirea către deapropocele.

Sfântul Ioan Gură de Aur ne spune că inima copilului e ca ceara, pe care se poate întipări chipul lui Dumnezeu, — dar și chipul diavolului. Iar Sf. Dimitrie de Rostov zice: „Copilul mic se aseamănă cu șcândura gătită pentru zugrăvire: Ceeace va înfățișa pe ea zugravul, bine sau rău, sfânt sau păcătos, inger sau diavol, aceea va rămânea pe ea. Tot așa se întâmplă și cu copilul: Ce învățătură îi vor da părinții, cu ce obiceiuri, cu ce fapte îl vor deprinde, cu acelea va trăi el. Ce învață de mic, aceea ține de multe ori toată viața.”

Cei dintâi cari au îndatorirea de a da copiilor o asemenea creștere, sânt — în primul rând — părinții: Tatăl și Mama.

Părinții trebuie să fie ei mai întâi creștini adevărați. Să aibă de îndreptar și povățuitor al vieții legea sfântă a Domnului Hristos, care a zis: „Lăsați copiii să vie la mine”, (Mat. 19, 14).

„Prin faptul că ați dat copiilor voștri hrana trupească, să nu credeți că v'ați făcut datoria față de ei. Să învețe dela voi a cunoaște și a deosebi binele de rău, a le plăcea binele și a-l face cu plăcere, a ură răul și a fugi de el cu groază”, (Lamennais). Iar sfântul apostol Pavel, zice: Voi părinților, nu întărați la mânie pe copiii voștri, ci creșteți-i în învățatura și înțelepciunea Domnului (Efeseni 6, 4).

Vrednicia mamei, în special, se poate constata din buna creștere ce a știut să o dea copiilor ei. Sfântul apostol Pavel, când vorbește de însușirile bune ale unei văduve, amintește mai întâi de toate, că ea trebuie să fi avut purtare bună și să fi crescut copii (I. Tim. 5, 10).

Dar aceasta trebuie să se zică și bărbatilor. Să smulgem din ogorul inimii copiilor toți spinii, până când acest ogor e ușor de lucrat.

Părinților, duceți pe copii la sfânta Biserică și le sădiți în suflet învățatura sfântă a Domnului Iisus. Să-i învățați să se roage; să respecte fețele bisericesti; să nu se întample cu ei, ca și cu cel 42 de copii ce au luat în răs pe profetul Elisei.

Intrând într'un sat cunoști felul de a fi al părinților din respectul arătat de copii.

Părinți, înarmați pe copiii voștri: Cu adevărul, cu zeaua dreptății, cu pavăza credinței, cu coiful mântuirii și sabia Duhului, — ca astfel să putem învinge orice primejdie și răsplată să primim dela Domnul...

Pr. Miron Maier-Brăte

Acțiune de propagandă în municipiul Sibiu

În ființa de față a reprezentanților instituțiilor sibiene, s'a ținut Duminecă, la primăria municipiului, o constatare pentru a pune la cale propaganda în favoarea împrumutului de reintregire 1941.

Primarul, dl Dr. A. Dörr, deschizând ședința, a mulțumit participanților pentru prezență, și a cetit telegrama primită dela ministerul de finanțe, prin care primăria municipiului primește însărcinarea de-a constitui comitetul municipal, în scopul ca propaganda, pentru subscrieri la împrumutul reintregirii, să obție, în județul nostru, rezultate cât mai îmbucurătoare.

Au luat cuvântul și au făcut propuneri mai mulți dintre participanți, accentuând mijloacele de-a păși imediat la acțiune: propagandă, anunțuri, cinematografe, suburbii-vecinătăți, o adunare cetățenească.

Intru ajungerea aceluiaș scop s'a ținut Luni, altă constatare, la prefectura județeană, sub președinția dlui prefect, colonel Darie Rădulescu.

Municipiul și județul Sibiu nu vor rămânea cu nimic îndărăt față de contribuțiile celorlalte instituții din țară; dela smeritul plugar și meșteșugar, până la marii comercianți și industriași, vor subscrie la acest împrumut cu toată dărnicia inimii și cu puna larg deschisă, ca dovadă grăitoare că fiecare cetățean a înțeles interesul țării și al său propriu, în munca uriașă de refacere economică și morală a patriei noastre mărite.

creștine" se sporesc virtuțile morale, singurele pe care se poate clădi înălțarea și trănicia unui popor.

Desigur că și intelectualii mireni au datoria de a se apropia cu mai multă iubire și respect față de Biserică, cinstindu-i cât mai mult tradiția religioasă, prin care neamul nostru și-a putut îndeplini misiunea sa istorică, în această parte a Europei, la porțile Orientului. Iar astăzi, marea problemă a sufletului românesc, de a avea o formă de viață proprie, încheagată și dinamică, — tot numai prin această conștiință religioasă o putem rezolvi favorabil.

Pentru înălțarea stilului de viață al Românismului, se mai cere imperios ca, alături de Biserică, școala, cel de al doilea factor de esențială importanță în formarea caracterelor, să dea o deosebită îngrijire laturei etice a educației noastre. Anume, prin învățământul religios, care întărește și înalță sufletul peste nivelul comun al judecății legate de interese trecătoare, și-i îndreaptă ochii spre idealuri înalte, ce strălucesc în zărea eternității.

În perioada de cristalizare a spiritului și de formare a caracterelor exaltate de pornirile unei tinereți fragede, trebuie să i se dea tineretului prin învățământul religios o puternică armură sufletească, capabilă să înfrunte tălăzuirile valurilor inviforate ale atâtor curente destructive, desprinse din frământarea și capriciile gândirii universale cuprinsă de nervoză.

De acest incontestabil adevăr, aveau datoria să țină seama, în primul rând guvernele trecute, cari însă, uitând sau nevrând să țină seamă de marea lor răspundere față de o sănătoasă pregătire a țării, chemați adeseori numai prin hazardul împejurărilor, într'un anumit moment s'o cărmulăscă, sau fiind prea robiți de practicele politicianiste, — au săvârșit un adevărat atentat împotriva ființei morale a neamului prin eliminarea studiului religios din clasele superioare ale învățământului secundar iar în cele rămase, prin degradarea lui, așezându-l printre dexterități.

Astfel generația tânără de după război, de care ne-am mai ocupat cu alt prilej, mai pe larg, crescută în tensiunea și lipsa de disciplină a vremii, lipsită de marele suport al credinței religioase, a răătăcit prin intunecul

tănițelor vieții publice, sfârșind prin a-și încurca firele gândirii ei înflerbantate de-o tinerețe fără experiență, în ideologiile și curente venite de peste hotare, activând în spiritul acestora prin violență, împotriva blândeii, buneii și sănătoasei tradiții românești.

Căci, ceea ce a putut dobândi acest tineret, sistematic, din lumina sf. Evanghelii în prea redusele ore de religie tolerate de către guvernanți, a fost neînsemnat pentru a-i fi putut servi de scut și îndreptar atânci când, suflul anarhic venit de pe alte tărâmuri plutea și în atmosfera țării noastre, captând și infectând cu deosebire sufletul lui aprins. Ceea ce li se părea lor că ar însemna creștinism, cu care se așău adeseori, era mai mult un amestec bizar de creștinism și păgânism.

Pentru toate aceste grave erori, judecata aspră și nepărtinitoare e istoriei, își va rosti osânda grea și fără iertare, asupra celor ce poartă răspunderea.

Pentru „Societatea Ortodoxă Națională a Femeilor Române”, în frunte cu spiritul de adâncă pătrundere al dnei Alexandrina Cantacuzino, președinta sa generală, va rămânea totdeauna un titlu de merit și vrednicie, că înțelegând porunca înaltelor comandamente naționale, și, conștientă de marea forță morală ce-o constituie credința religioasă în viața unui stat și a unui popor, a protestat energic, alături de Biserică prin memorii cuprinzătoare în contra suprimării sau reducerii orelor de învățământ religios, izbutind să determine o revenire, — din nenorocire abia în parte, — asupra acelor profund dăunătoare măsuri.

Vorbind despre școală, n'am putea să nu subliniem excepționalul ei merit în păstrarea ființei naționale a Românilor din Transilvania. Această școală confesională, susținută prin jertfe grele și mari eforturi, numai de către truditul nostru popor sărac și îndrumat de Biserică, cu studiul religios la loc de frunte, a îndeplinit un mare apostolat de înălțare a sufletelor și de întărire a energiilor românești în permanentă luptă de apărare cu asupritorul. În aceste școli se plămădeau năzuinți sfinte și aici se călea și se pregătea idealul de unitate națională, iluminat statornic de nezuguduită credință în dreptatea lui

Dumnezeu, dela care va trebui să le vină libertatea ori cât de târziu.

Judecând în lumina acestor fapte vom înțelege și mai limpede grava eroare ce s'a făcut. atunci când, după unire, în noul stat românesc, au fost transformate aceste școli confesionale, în de stat, neținându-se seama de cuvântul autorizat al I. P. Sf. Mitropolit Nicolae al Ardealului, care stăruia să li se păstreze caracterul confesional pentruca Biserică să-și poată exercita și pe mai departe binefăcătoria ei înrăurire și îndrumare. Și astfel s'ar fi putut evita catastrofa situație de astăzi a acestor școli românești din teritoriul ocupat, cari n'au având caracter confesional, au putut fi preluate de Unguri ca școli de stat.

N'am putea încheia, fără a ne exprima adăncă bucurie pentru adierea de caldă înviore religioasă ce a început să străbată astăzi organismul de conducere al statului, ce tinde să întărească tradiția de cinstire a Bisericii, a cărei adevăruri fundamentale n'au putut fi răsturnate de asalturile învierunodate ale tuturor rețelilor spirite coalizate, ea rămânând dealungul veacurilor, neclintită în măreția ei divină.

Biserica vie și școala, în colaborare cu familia unde femeia are chemarea de a fi primul factor de înobilare și de virtute creștinească, — vor putea forma caracterele, salvând sufletul românesc de dezastrul ruinelor ce cresc și se îngămădesc mereu împrejurul nostru, prin întărirea credinței în Dumnezeu, acest mare resort al binelui și al fericirii pe pământ. Căci, Dumnezeu este și va rămânea în veci suprema intruchipare a înaltelor năzuinți umane ce dau vieții un sens superior, oricât s'ar sbate în trufia lor neputincioasă ateismul și materialismul. Și, prin credința în El, o națiune își poate asigura puternicul activ, reprezentat prin energiile sale spirituale și prin valorile sale morale.

Ajungând la capătul expunerii noastre, cerem iertare, în primul rând, I. P. Sf. Mitropolit, dacă am intrat într'un domeniu spiritual, socotit ca nefăcând parte din competența noastră. Țin însă să asigur din nou că am împărțășit smeritul nostru gând cu cel mai adânc respect și iubire pentru sfânta noastră Biserică strămoșească, pe care o credem cea dintâi chemată să organizeze print'o bogată revărsare a eternului adevăr evanghelic, disciplina și solidaritatea românească, pe care să se ridice din nou biruitoare și grabnic România.

Sofia Metes

Chemați la nouă viață după 22 de ani

De undeva, de pe frontul răsăritean, primim următoarele știri:

În pretinsul rai bolșevic al lui Stalin, unde a te închina lui Dumnezeu era cu desăvârșire crezută și unde conducătorii bolșevismului credeau că a pierit credința în cele sfinte, la intrarea trupelor româno-germane au început rușii să scoată icoanele ascunse în pământ și a le pune la loc de frunte în casele lor.

Unele din biserică, puține la număr, care au scăpat nețărâre și care au fost înțepinate de teatru, magazine și ateliere, îndată au fost curățite de locuitorii satelor și împodobite cu icoanele care acum 22 ani au fost îngropate. Preoții chemați la datorie la altarul patriei au început o intensă activitate religioasă. Sute de mame cu copii în brațe ne întâmpină în toate satele pentru a-l boteza. Mamele, ferite ca sosit din nou timpul să mai vadă un preot și să asiste la o slujbă divină, plângeau cu lacrimi de bucurie. Balaurul bolșevic n'a putut stinge din sufletul lor scânteia credinței, dimpotrivă, mai mult a întărit-o.

Teroarea diabolică la care au fost supuși pravoslavicii ruși a fost dusă la culme; un exemplu: O femeie în durerile nașterii nu era permis să ceară ajutor dela Dumnezeu, ci dela — Stalin: „Staline, ajută-mi să scap...” — I. V.

INFORMAȚIUNI

Un nou locaș de alinare a suferinței, s'a sfințit pe seama ostașilor răniți, în ziua de 20 August a. c. E școala primară „Regina Maria”. Slujba sfințirii au făcut-o preoții: Gh. Secaș, Dr. N. Neaga, N. Belea, I. Nicoară, Pr. Langa, A. Scurtu și Pr. prof. N. Pampu. După slujbă părințele Neaga, duhovnicul spitalului, a arătat paguba adusă lumii de către cei fără de Dumnezeu și a lumii laude vitejei românești. Păr. Secaș a dat diferite îndrumări duhovnicești și a povestit despre bravura ostașilor noștri pe front. Dl maior Dr. I. Voicu, conducătorul spitalului, a dat îndrumări publicului asistent. Participanții au cercetat bolnavii rămânând plăcut impresionat de mulțumirea sufletească a bolnavilor, cât și despre dragostea fără margini a celor puși în slujba ostașilor eroi, din această casă de alinare a suferințelor.

Consiliul plenar al episcopiei din Timișoara, întrunit în 11 I. c., sub președinția P. S. Sale episcopului Vasile, a hotărât să se deschidă, la 1 Octombrie a. c., cursurile Academiei teologice din Oradea, mutată la Timișoara. Tinerii, doritori d'a se dedica muncii de viitori slujitori ai altarului, nu pot decât să se bucure de această hotărâre. — În aceeași ședință Consiliul, conform concluziunii Adunării eparhiale din Mai 1941, a decis ca în toamna anului curent să organizeze o serbare comemorativă în amintirea membrilor decedați ai familiei Mocioni cu rol atât de binefăcător pentru biserică și neamul românesc din părțile bănățene ale țării.

Oaspeți distinși. Un grup de 11 ziariști din Germania, în excursiune prin țara noastră, s'a oprit și la Sibiu, însoțiți de delegații ministerului nostru de propagandă în frunte cu dl Emil Ciuceanu. Întâmpinați de dnii: prefect Darie Rădulescu, general Pleniceanu și de mai mulți profesori universitari și fruntași sibieni, distinși oaspeți germani au plecat la Rășinari, unde autoritățile comunale li-au făcut o însuflețită primire. La masa dată de familia Iacob Ciuceanu au vorbit, salutând pe oaspeți, dnii: colonel Rădulescu, prof. I. Lupaș și generalul Pleniceanu. A răspuns, în călduroase cuvinte, dl Dr. Lobse, consilier de legație în ministerul german al afacerilor externe.

Facultatea teologică de la Iași va rămâne, conform hotărârii consiliului înțep de decanii universității Mihăilescu, tot la Iași. Numărul studenților, ce pot fi primiți la această facultate, este 120.

Ordin circular, dat de ministerul muncii, dispune să se ia măsuri ca elementul de origine etnică română să nu mai presteze muncă, sub nici o formă, la patroni jidovi. Funcționarii cari vor fi dovediți că tolerează astfel de lucru, vor fi puși în disponibilitate.

Ajutorarea copiilor săraci și merituoși. Dl prof. Mihai Antonescu, vicepreședinte al consiliului de miniștri, a hotărât ca fiii de țărani, premianți, din toată țara, dacă sânt lipsiți de mijloace, să primească ajutor dela stat pentru plata taxelor școlare. Prefecturile de județ vor întocmi tablouri de toți cei aflați în această situație. Învățătorii satelor sânt invitați să ajute acțiunea de sprijinire a copiilor săraci și merituoși, întocmind, cu ajutorul primarilor, actele trebuitoare, și contribuind astfel la opera de ridicare a satelor noastre.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, 24 August 1941, va predica părintele prof. Dr. T. Bodoș. —

CĂRȚI ȘI REVISTE

Marxism și Creștinism, de G. I. Iacob, ediția II, București, 1941, Tip. Cărilor bisericesti. — Preț 78. Prețul?

Autorul tratează, în patru capitole, despre: Materialism, sau spiritualism istoric? Marxism și Creștinism, cu deosebiri lor; Mesianismul și imperialismul judeo-marxist, statul de mâne, statul etnocratic, — care, după afirmarea unor mari cugeători, va pune capăt jafului în averea vie a neamului și va readuce la matcă pe cei răătăciți.

Scrisă cu toată obiectivitatea, cartea încearcă să lămurească, pe înțelesul celor se ocupă de sociologie, chestiuni însemnate din domeniul religiei, moralei, filozofiei, artei, și a raportul la prefacerile sociale. Cartea se vinde la Librăria Arhidiecezană, Sibiu.

Nostradaus prezice viitorul Europei, de Karl E. Krafft. Tip. „Lupta”, București, 1941. Pg. 86. Lei 20. — Cartea descrie întâi viața și activitatea profetului astrolog, — care a trăit înainte cu aproape patru sute de ani dela apariția prezicerilor sale, — cercetând după aceasta adevărul acestor preziceri pentru astăzi și mâne. De vânzare la Librăria Arhidiecezană, Sibiu.

Sub focul propagandei străine, de L. M. Nerva, Tip. „Lupta”, București. Pg. 96. Lei 20. — Lucrare scrisă în scop de a arăta rolul României în luptele date între marile puteri mondiale în ultimii 50 de ani, stăruind și asupra conformației fiștești a politicii și a economiei țării noastre. Se găsește de vânzare la Librăria Arhidiecezană, Sibiu.

Anunț

Se caută o bucătăreasă sau bucătar la Academia teologică „Andreiană” din Sibiu, pe data de 1 Septembrie 1941.

Se preferă o persoană care a mai servit la vr'o instituție.

Cuc. Preoții sânt rugați să facă cunoscut acest anunț.

Doritori să se prezinte la Academia teologică, aducând cu sine și certificate de serviciu și recomandare.

Economatul
Academiei teologice

Concurs

Consiliul parohial ortodox român din comuna Gusu, județul Sibiu, publică pe ziua de Duminecă 31 August 1941, concurs pentru pictarea și zugrăvirea bisericii noi.

Condițiunile fixate sunt: pe cupolă se va picta icoana Mântuitorului și cei 4 evanghelști, pe pereții laterali icoana Sf. Gheorghe și a Sf. Nicolae, la intrarea în biserică hramul, care este „Înălțarea Domnului”, iar restul se va zugrăvi.

Gusu, 17 August 1941.

Consiliul parohial

Judecătoria de pace rurală, secția c. f. Agnita
Nr. 533/1941 c. f. (60) 1-1

Extract din publicațiunea de licitație

La cererea de executare făcută de următorul Prisca R. Ioan contra următorului Armean Ioan, Judecătoria a ordonat licitațiunea execuțională în ce privește imobilele situate în comuna Agnita Circ. Trib. Tr. mare judecătoria Agnita, cuprinse în cf. a com. Agnita Nr. 950 Nr. top. 2024/2 arător în deținerea de 588 stj. întreg cu prețul de strigare de 1667 lei. Nr. top. 2085/1 arător în 557 stj. întreg cu prețul de strigare de 1500 lei fixat conf. disp. art. 2 și urm. legea din 1938 pentru modificarea și abrogarea legii pentru modificarea unor disp. ref. la executarea silită pentru încasarea creanței de 19.005 capital și accesorii. Licitațiunea se va ține în ziua de 30 Octombrie 1941, ora 10 a. m., în localul oficial str. M. Viteaz Nr. 18. Imobilele ce vor fi licitate, nu vor fi vândute pe un preț mai mic decât prețul de strigare.

Cei cari doresc să liciteze sunt dator să depoziteze la delegatul judecătoresc 10% din prețul de strigare drept garanție în numerar sau să predea aceluiași delegat chitanța constatând depunerea judecătorește prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobilul un preț mai ridicat decât cel de strigare, este dator să întregască imediat garanția fixată conf. procentului prețului de strigare, la aceeași parte procentuală a prețului ce a oferit. (§ 25 XLI 1908).

Agnita, la 25 Iunie 1941.
(ss) Dr. Eugen Ciolan (ss) Braniste
judecător cond. cf.
Pentru conf. (ss) Indescifrabil

Nr. 518/1941 (61) 1-3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a Purcăreți, din protopopiatul Sebeșului, cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Casă parohială coresponsătoare.
2. Folosința grădinii din jurul bisericii.
3. Sesiune parohială 6 jug. cad. fânaș.
4. 3 stânjini lemne de foc, fasonați în pădure.
5. Dreptul la pășunat cu 3 vite scutite de orce taxă.
6. 1 ferdelă grâu (20 litri) dela fiecare fum.
7. Stolele obișnuite în parohie.
8. La Bobotează taxe benevole.
9. Salarul dela stat.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox-român al Sebeșului, în înțelegere cu consiliul parohial.

Candidații vor anexa la cererile de concurs și concesiunea Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, că pot candida la această parohie.

Candidații se vor prezenta, cu incuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, în vreo Duminecă sau sârbătoare a bisericii, spre a fi cunoscuți de către parohie. Sebeș-Alba, 8 August 1941.

Oficiul protopopesc ortodox român al Sebeșului, în înțelegere cu consiliul parohial.

Dr. Vasile Oană
protopop

Nr. 12.635/1941 (63) 1-3

Concurs

Pentru ocuparea postului de pedagog la liceul ortodox român „Avram Iancu” din Brad, se publică concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Pedagogul va avea un salariu lunar dela stat brut de 4400 lei, locuință și întreținere în internatul liceului.

Cei cari doresc să ocupe acest post își vor înainta cererea timbrată, însoțită de diploma și celelalte acte prevăzute în Statutul și celelalte acte publicate în liceului ortodox român „Avram Iancu” din Brad. Candidații trebuie să fie de confesiune ortodoxă.

Sibiu, 19 August 1941.

Consiliul Arhiepiscopesc

Citiți, sprijiniți și răspândiți ziarul
Telegraful Român

Nr. 133/1941

(59) 2-2

Publicare de licitație

Parohia ortodoxă română din comuna Daia (Daia săsească), jud. Târnava mare, dă în întreprindere prin licitație publică lucrările de construcție necesare pentru terminarea bisericii ortodoxe române din Daia, adică: tencuiala la turn și cupolă, tencuiala cu ciment la soclu, acoperirea cupolei cu tinichea, toată tâmplăria necesară, poditul bisericii, spoitul bisericii și repararea tuturor stricăciunilor existente, de Lei 352.895.

Licitația se va ține în 31 August 1941, ora 4 p. m., în localul oficiului parohial ortodox român din Daia, în prezența consiliului parohial.

Devizul și caetul de sarcini se pot vedea la oficiul parohial. Licitația se va face pe bază de oferte închise însoțite cu o garanție de 5% din valoarea devizului în numerar sau efecte de stat.

Numerul sau efectele de licitație decât antreprenori diplomați și demni de toată încrederea.

Concurenții nu pot pretinde spese de participare la licitație.

Consiliul parohial își rezervă dreptul a da lucrarea aceluia concurent în care va avea mai mare încredere.

În caz că licitația nu va avea rezultatul dorit, se va ține din nou la 7 Septembrie 1941, cu ori câți concurenți vor fi. Daia, la 12 August 1941.

Pr. Dumitru Ciulea
paroh

Nr. 2421-1941

(56) 3-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III a Șmig, protopopiatul Târnava-mare, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

- Beneficiile:
1. Salarul dela stat.
 2. Casă parohială cu dependențe.
 3. Sesiune parohială 10 jug. arător, 7 jugăre fânaș, 13 jugăre pășunat.
 4. Stola uzitată în parohie.

Cererile de concurs, cu toate documentele și cu incuviințarea specială a P. V. Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta oficiului protopopesc Dumbrăveni, în termenul indicat.

Candidații se vor prezenta, cu incuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, în vreo Duminecă sau sârbătoare parohială, spre a se face cunoscuți parohiei. Dumbrăveni, la 26 Iulie 1941.

Oficiul protopopesc ortodox român Târnava mare în înțelegere cu consiliul parohial.

Ioan Dragolea
protopop

ANUNȚ

Tuturor oficiilor protopopești și parohiale din arhiepiscopie

Având în vedere dispozițiile testamentare ale fericitului mitropolit Șaguna precum și regulamentele pentru administrarea Librăriei și Tipografiei arhidiecezane, atragem atențiunea oficiilor parohiale și protopopești ca toate rechizitele, utensiliile de cancelarie, imprimate și tipărituri oficiale precum și obiecte rituale și cărți bisericesti, să se procure dela Tipografia și Librăria arhidiecezană.

Aceste așezăminte au fost îndrumate să execute prompt orice comande făcute de către oficiile parohiale și protopopești.

Consiliul arhiepiscopesc